

”Jumalan kerrostalossa” (Matt. 18: 1-6, 10)

Oletko koskaan miettinyt, miksi kirkkosalit, kuten vaikkapa tämä Keravan kirkkokin, rakennetaan usein niin korkeiksi? Katto on korkealla, jopa niin korkealla, että siihen on mahdotonta ylettyä edes tikkailla. Lamppujenkin vaihtamiseen tarvitaan jonkinlainen nostolava ja aika rohkea tyyppi saa olla, että tuolla korkeuksissa uskaltaa keikkua. Eikö riittäisi, että kirkkosalissa katto olisi vaikkapa parin-kolmen metrin korkeudella, siinä missä huonekorkeudet normaalistikin?

Yleisin selitys lienee se, että kirkkosalin korkeus kuvaa Jumalan taivaan äärettömyyttä. Siis ei pelkästään sen taivaan äärettömyyttä, joka on meidän silmillämme tai kaukoputkillamme havaittavissa, vaan ”Jumalan taivaan”, sellaisen todellisuuden äärettömyyttä, josta käsillä ei saa otetta ja josta ei oikeastaan voi edes sanoilla puhua.

Silläkin uhalla, että minunkin sanani jäävät vähän pieniksi, haluaisin jatkaa ajatusta kirkkosalin korkeudesta hieman eteenpäin. Olen nimittäin joskus miettinyt, että voisiko tämä Keravan kirkko ollakin ikään kuin ”Jumalan kerrostalo”. Tässä kerroksessa, katutasossa asumme me seurakuntalaiset. Mutta tuolla ylemmissä kerroksissa asukkaina ovatkin Jumalan enkelit ja pyhät. Enkeleiksi Raamattu kutsuu taivaan väkeä, jotka Jumalan erityisinä lähettiläinä ovat läsnä myös meidän keskellemme. Pyhiksi puolestaan kutsumme niitä ihmisiä, jotka ovat eläneet jo ennen meitä tai meidän kanssamme, mutta jotka Jumala on jo kutsunut luokseen. Tässä kerrostalossa on siis aika paljon asukkaita – enemmän, kuin ehkä ensikatsomalla voisi lainkaan kuvitella.

Itse huomaan tulevani aika usein kirkkoon suurin piirtein samalle paikalle. Taitaa olla niin, että monilla meistä on täällä se tuttu ja turvallinen ”oma” paikka. Olisiko se niin, että juuri tuo kohta, jossa nyt olet, onkin se oma asuntosi tässä kerrostalossa?

Mutta jotain erikoista tässä kerrostalossa kyllä on. Eikö ole niin, että tästä talosta puuttuvat eri asuntoja eristävät väliseinät? Ja oikeastaan myöskään eri kerroksia eristäviä tasoja ei ole näkyvissä.

Jumalan kerrostalossa joutuukin nopeasti huomaamaan, että täällä ei ole äänieristäviä eikä näköyhteyttä eristäviä seiniä. Me joudumme sietämään toisiamme aivan eri tavalla kuin edes tavallisessa kerrostalossa. Välillä erilaiset ja eri-ikäiset ihmiset saattavat käydä toistensa hermoillekin. Toisaalta eikö ole aika kivakin, että meillä on olemassa paikka, jossa kaikenlaiset ihmiset saavat olla yhdessä ilman erottavia raja-aitoja? Sellaisia kerrostaloja ei ole välttämättä kovin montaa tässä maailmassa.

Evankeliumissa kuulumme, kuinka Jumalan kerrostalossa lapsilla on erityisasema. Siksi meidänkin kerrostalossa lapsille on olemassa aivan oma näkyvä huoneensa. Mutta huomatkaa – siihen-

kään ei tarvita ympärille seiniä. Lisäksi Jumalan kerrostalossa on olemassa oma yhteinen ruokailansala, ehtoollispöytä. Siinä me kaikki vietämme pian yhteistä ateriaa, niin lapset, nuoret kuin aikuisetkin – ja sitten myös ne ”yläkerran asukkaat”.

Olisiko niin, että nuo yläkerran asukkaat eivät ole meille kaikille aivan tuttuja? Tutustumisenkin voi olla joskus vähän hankalaa, kun näköyhteyttä heihin voi olla vaikea saada. Raamatussa kerrottiin, kuinka Joosua-niminen mies törmäsi kerran tällaiseen outoon mieheen. Joosua kyseli peloissaan tuntemattomalta, oliko tämä mahdollisesti vihollinen. Tuo tuntematon kertoi olevansa Jumalan väkeä – ei siis vihollinen, muttei toisaalta myöskään tämän alakerran asukas.

Se erityinen piirre Jumalan kerrostalossa on, että yläkerran asukkaat osallistuvat yhtälailla messuun meidän kanssamme. Olemme jo kuulleet tänään enkelien Kunnian ja myös ehtoollisella laulamme ja olemme yhdessä enkelien ja koko taivaan väen kanssa. Yläkerroksen väki on yhtälailla tässä messussa meidän kanssamme, ilman erottavia seiniä.

Jeesus korostaa, että pienimpien enkelit katselevat taivaassa Jumalan kasvoja. Siksi ketään pientä ei saa halveksia, vaan päinvastoin hänet tulee hyväksyä mukaan joukkoon. Pienen ja vähäisen luokseen ottamalla me otamme vastaan Jeesuksen itsensä.

Tämän vuoksi jokaisella tämän kerrostalon asukkaalla on oma tärkeä paikkansa. **(Kerrostalon muotoinen lyhty alttarikaiteella)** Jokainen taivaan valtakunnan jäsen on tuomassa omalta osaltaan Jeesuksen valoa paitsi tähän seurakuntaan myös hänen valoaan ja lämpöään kaikkialle ympäröivään maailmaan. Kristuksen valo ja lämpö näkyy kauttamme myös kerrostalon ulkopuolelle. Siksi seurakunnan, tämän kerrostalon tehtävä on yhteinen. On tärkeää, että jokainen meistä tuntee kuuluvansa yhteiseen joukkoon, olemaan ”me” minun ja sinun kirkossa.

Jumalan kerrostalon asukkaaksi tullaan kasteessa. Siksi aina silloin, kun saamme uusia asukkaita yhteiseen taloomme, on paikallaan järjestää suuret juhlat, nimittäin kastejuhlat. Tällöin näissä juhlissa on aina mukana paitsi meitä talon katutasen asukkaita, myös koko yläkerran seurakunta. Tänä päivänä saamme olla tuomassa yhdessä tässä messussa Roni Viljo Tapion tämän talon asukkaaksi, Jumalan perheväen osaksi. Siksi pyydänkin nyt, että Roni, Ronin Airi-äiti ja Juha-isä, isosisko Lumi sekä kummit voisivat tulla nyt tänne kastemaljan lähelle.

Ennen kastetta kuuntelemme pienen laulun Aliisan ja Ainon laulamana (Kaskinen/Laaksonen: Kastelaulu).

Pappi Samuli Koivuranta